Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

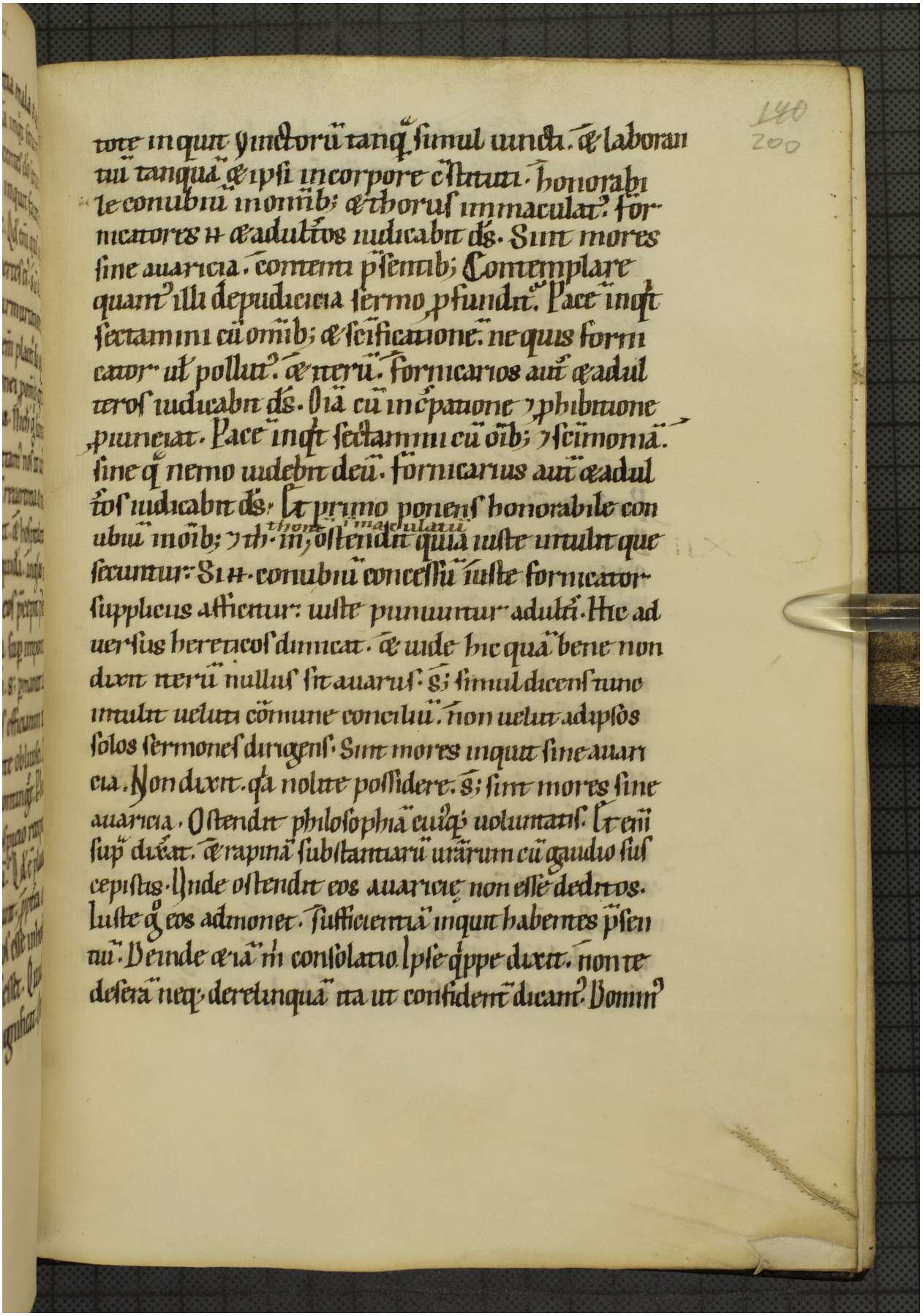

140
200

tote inquit ymnorũ tanq̃ simul uncti. ⁊ laboran
tũ tanquã ⁊ ipsi in corpore cĩstituti. honorabi
le conubiũ in omĩb; ⁊ thorus immaculat̃. for
nicatores ⁊ adultros iudicabit ds. Sint mores
sine auaricia. contenti psentib; Contemplare
quam illi depudicicia sermo pfundit. Pace inqt
sectamini cũ omĩb; ⁊ scificationẽ. ne quis form
icator ut pollut̃. ⁊ iterũ. fornicarios aut̃ ⁊ adul
teros iudicabit ds. Oia cũ incẽtatione ⁊ phibitione
pnunciat. Pace inqt sectamini cũ oĩb; ⁊ scimonia.
sine q̃ nemo uidebit deũ. fornicarius aut̃ ⁊ adul
tros iudicabit ds. Et primo ponens honorabile con
ubiũ in oĩb; ⁊ th. in thorũ immaculatũ ostendit quia iuste uiuuntur que
sequuntur: Si ⁊. conubiũ concessiũ iuste fornicator
supplicis afficitur: iuste punuuntur adulti. Hic ad
uersus hereticos dimicat. ⁊ uide hic quã bene non
dixit iterũ nullus sit auarus. g; simul dicens iuno
iniuit ueluti cõmune conciliũ. non uelut adipsos
solos sermones dirigens. Sint mores inquit sine auari
cia. Non dixit. qa nolite possidere. g; sint mores sine
auaricia. Ostendit philosophiã cuiq; uoluntatis. Et enĩ
sup̃ ducit. ⁊ rapinã substantiarũ uirãrum cũ gaudio sus
cepistis. Unde ostendit eos auaricie non esse dedictos.
Iuste q̃ eos admonet. sufficientiã inquit habentes psen
tiũ. Deinde ⁊ iã m̃ consolatio. Ipse qppe dixit. non te
deseã neq; derelinquã ita ut confidenter dicam. Dominus